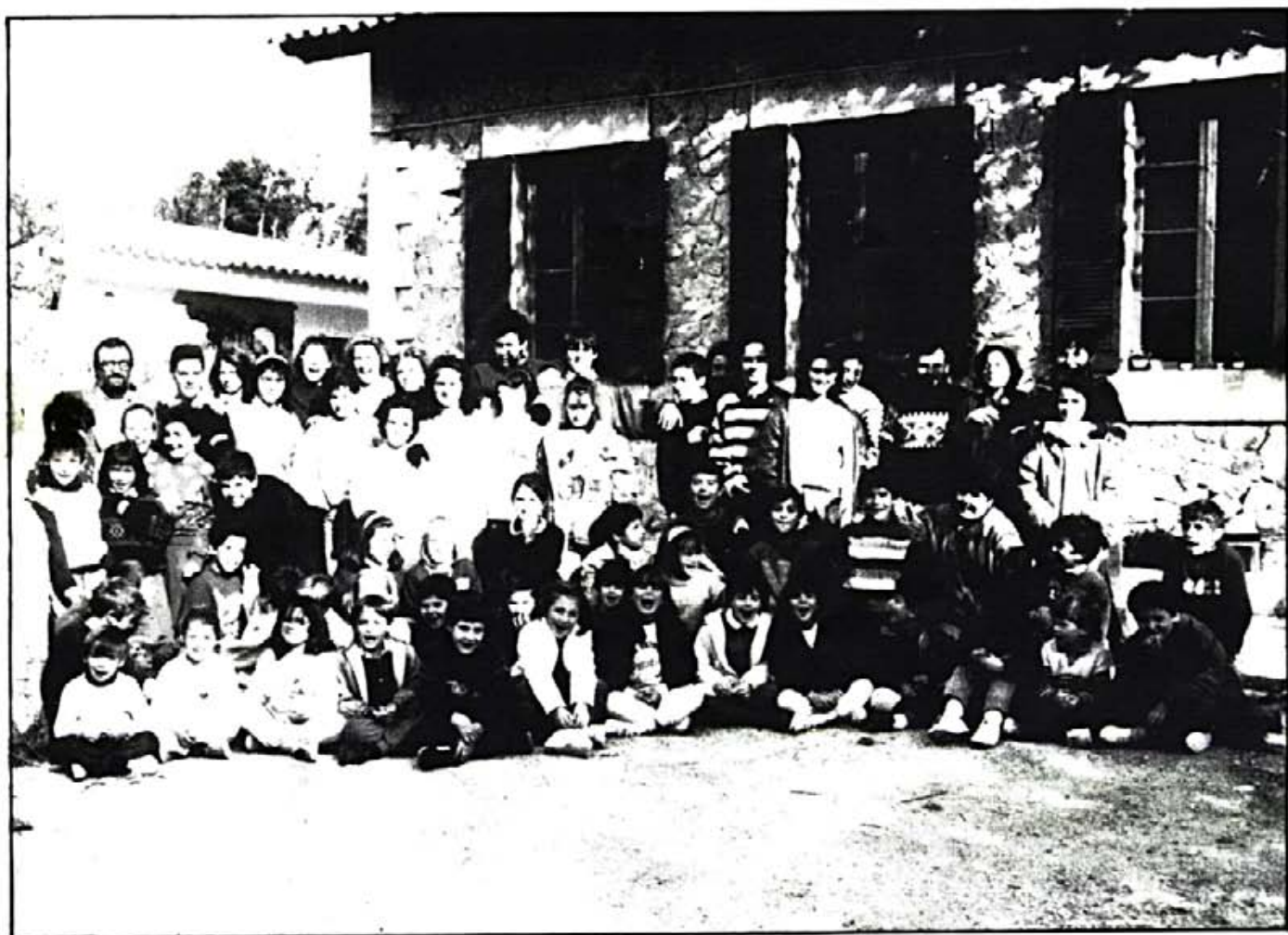

GALATZÓ

Revista cultural de Puigpunyent i Galilea

PRINCESA

Curs escolar **1988-9.**

REVISTA
MENSUAL

JULIOL
1989

ANY III

Nº 33

ASSOCIACIO DE PREMSA FORANA
Princesa, 24
07240 SANT JOAN

GALATZO

**PUBLICACIO
MENSUAL**

**dipòsit legal: pm 431/86
es racó-pl. lleó XIII s-n
07194 PUIGPUNYENT
edita: grup s'arbre**

consell de redacció

Antoni Betti
Pere Barceló
Biel Frau
Bartomeu Moragues
Joan Martorell
Xesca Ramon
Miquel Mora

equip de col·laboradors

Margalida Horrach
Magdalena Balaguer
Tolo Morey
Ernest Fuster
Antoni Garau
Antoni Ginard
Gabriel Pérez
Onofre Martorell
Jaume Ferrà
Conxa González
Catalina Pont
Pere Salom

administració

Maria Matas

exemplar 150 ptes
subscriptors 125 ptes

Imprimeix

Informacions Llevant
(Manacor)

dels articles publicats
en aquesta revista sols
en són responsables els
seus autors.

Editorial

La Revista compleix un altra any d'existència. I van tres. Tres anys de lluita i treball perquè cada mes poguem tenir en les vostres mans, aquesta, la vostra Revista, que pretén esser un mitjà de comunicació, difusor de Cultura i element de germanor de dos pobles units cultural i administrativament, Puigpunyent i Galilea.

En aquests tres anys hem tingut moltes anècdotes, molts d'esforços, algunes alegries i també, alguna que altra discussió, bé per motius interns, bé per qualche comentari aparegut a la Revista.

Però mai, havien tingut problemes per complir amb la nostra tasca informativa. Mai, fins el passat 15 de Juny, dia de les eleccions al Parlament Europeu. Dia que consagra encara més, la democràcia i la llibertat dels europeus.

Davant l'urna, símbol indiscutible de democràcia, la REVISTA GALATZO va rebre la negativa de fotografiar la taula electoral de Puigpunyent.

Una forta bofetada per uns redactors que tan sols pretenien recollir una informació objectiva del que suposen unes grans eleccions a un petit poble.

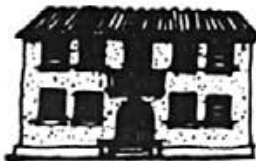
Ha estat aquest, l'únic obstacle en tres anys a l'hora d'informar.

Però la nostra Revista continua, i inicia una nova etapa amb un nou Director. Els fins ara Director Biel Frau, va deixar aquesta responsabilitat a Antoni Betti, elegit per majoria entre els col·laboradors habituals i el Consell de Redacció d'aquesta aventura informativa com és la REVISTA GALATZO.

Una nova etapa que iniciam amb agraïment a tots els que han fet possible que aquesta aventura es fés realitat.

Realitat que també és vostra, estimats lectors. Gràcies.

A causa de l'increment de la imprimició de la Revista, nos hem vist obligats a incrementar el preu de la mateixa en 25 pessetes. Gràcies per entendre-ho.

CONVENI AMB LA CONSELLERIA DE CULTURA DEL GOVERN BALEAR PER A LA MILLORA DE FAÇANES.

S'Ajuntament acordà a la darrera sessió plenària adherir-se al Pla de Millora de Façanes de la Conselleria de Cultura de la Comunitat Autònoma.

Aquest Pla funciona mitjançant les subvencions a fons perdut de l'esmentada Conselleria i de S'Ajuntament, de les dues terceres parts del cost de l'obra, l'altre tercera part l'han d'aportar els propietaris. En aquests moments estan pendent que Conselleria indiqui el pressupost que disposa per a Puigpunyent.

Segons la normativa de la Conselleria no es subvencionen obres consistents en folrar de pedra la façana.

S'Ajuntament donarà preferència als projectes que suposin adaptar les façanes a la normativa estètica de S'Ajuntament, respectant l'ordre de registre d'entrada de les sol·licituds.

Per a major informació dirigiu-vos a les oficines municipals.

NECESSITAT DE COMPTAR AMB PROJECTE TÈCNIC PER A CONSTRUCCIONS DE 40 METRES QUADRATS.

S'Ajuntament ve concedint llicències d'obres sense projecte per a noves construccions d'un màxim de 40 metres quadrats, amb la intenció de donar facilitats a l'hora de construir en aquelles parcel·les on els promotors no desitgen fer-se un habitatge, sinó només una dependència per a curtes estades.

Però a la pràctica la majoria de propietaris aprofiten per fer més obra de

l'autoritzada, freqüentment de molt difícil legalització ja que es tracta de zones no urbanes.

Per evitar aquest frau de llei, al darrer Ple s'acordà per unanimitat que per a la construcció d'obres de nova planta fins a 40 metres quadrats, s'haurà d'aportar projecte tècnic bàsic i d'exclusió redactat per tècnic competent, ja que és l'única forma de disposar d'una informació imprescindible a l'hora de concedir la llicència; amb l'única excepció de construccions fins a 12 metres quadrats per amagar eines a terrenys rústics i urbanitzables programats, sempre que tinguin una sola dependència, una sola porta i una sola finestra, amb altura màxima fins a l'arrancada de la teulada de 2,60 metres, coberta de teula amb pendent entre el 25 i el 30 per cent, situades dins la finca a un lloc discret i amb les separacions a les partions que calguin i naturalment d'acord amb la normativa estètica de general aplicació.

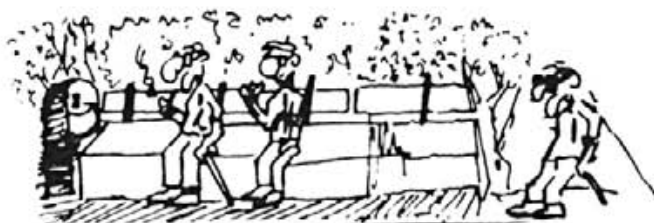
BASES PEL CONCURS PER LA CONTRACTACIÓ DE QUATRE PERSONES PER LA NETEJA DE S'ESCOLA I ALTRES DEPENDENCIES MUNICIPALS.

A S'Ajuntament podeu consultar les bases que han de regir el concurs per la contractació en règim general, a temps parcial i per un període d'un any de quatre persones per fer la neteja de s'escola i altres dependències municipals.

Una vegada publicades al BOCAIB hi haurà un termini de 20 dies per la presentació d'instàncies. Oportunament es donarà a conèixer la data exacta en què finalitzi el termini.

Xerrades des Banc des Pont

-Bones tardes, Colau.
-Bones tardes, Mateu.
-Com anam?

-Va bé!, i prenem sa fresca aquí damunt.

-Escolta, i que anares a sa festa, s'altre divendres?

-A quina? A sa Nit de San Joan?

-Ves si no quina havia d'esser!

-Sí que hi vaig anar, hi havia es grup Pa amb Oli.

-Que no te va agradar sa marxeta que duien?

-Calla, que jo em pensava seria un grup de ball de bot.

-Te va agradar o no?

-Ja ho crec si me va agradar, quan noltros erem joves, no duien tanta marxa.

-Cavallet quan eres jove! Què hi anaves de pentinat!

-Me va agradar, però personalment, vaig disfrutar més a sa comèdia de diumenge.

-I és normal això, és

més des nostre temps. A més, es grup Galatzó va saber donar-li sa gràcia que cal a una obra d'en Gabriel Cortés.

-I què li deien a aquesta obra?, que li deien "aigua de ...

...Pluja"!

-I xerrent de pluja, hagués estat necessari que hagués ploquit un poc, després de sa vetllada de San Joan, perquè lo trist de tota festa és sa brutorada que se fa.

-Però ara amb es contenidors nous, n'hi podem posar molts de fens.

-Sí, si les trobam!

-Trobar es què?

-Què serà, es contenidors!

-I això a què ve?

-Perquè es contenidor de C'an Figa agafa es llis cap avall.

-I ara què dius?

-Sí, fa devers un mes me digueren que el tro-

baren per sa fusteria d'en Biel, i fa devers quinze dies, passejant me per allà, vaig veure un cotxe que el va tocar i s'en va anar de rebots per avall fins que va rompre una persiana.

-I ara què dius?

-Lo que sents, Mateu, i es motiu és perquè no duen frenos, el tra ven amb quatre pedres, i lo seu serien uns frenos que només podes sin manetjar es freneters.

-Te imagines que si en lloc d'haver-lo vist de dalt l'haguesses vist desde baix?

-Una de dues, o hagués hagut de corre com una llebre, jo que no puc, o hagués hagut de fer de torero per esquivar-lo.

-Res, Colau, jo m'en vaig que se fa tard.

-Adéu Mateu, i alerta a ses motos i a's contenidors.

Colau i Mateu.

CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"

— Galatzó, com ho fas per donar-nos aigua, tan perpetuament ?

Sí, tenc un caudal inagotable, però això no és cosa meua sinó de vultros, els racionals.

Sí, a noltros racionals, ens pertany tota aquesta feina.

Lo que vaig a exposar ara, ja l'hem pogut trobar fet pels nostros padrins. Que des d'aquí, voldria aprofitar per fer-lis un petit homenatge.

De molins, sabem que n'han hagut un total d'onze, repartits de la següent manera :

Dos molins a Son Fortuny; Sa Font d'es Ratxo na va donar un a Calvià; a Sa Font de Sa Coma hi ha hagut es Molí Paperer, es molí nou, es molí d'en Benet, es de S'Hort D'Avall i es de Son Serralta; un a Sa Font de Son Noguera; i dos a Son Forteza.

Aquestes, vendrien a ser les fonts majors, és a dir, les fonts de més caudal.

De les fonts menors, i per no allargar, podem dir que de tafones n'hi havia a un total de vint-i-tres possessions, les quals eren:

Son Puig, Son Fava, Cas Metge, Son Noguera, Son Vich, Son Balaguer, Sa Campaneta, Son Net, Conques, S'Hort D'Avall, Son Cotoner, Son Burguet, Son Cotoner D'Avall, Son Roca, Son Pont, Son Forteza, Sa Cova, Sa Muntanya, Sa Casa Nova, Es Ratxo, Es Casat Nou, Son Cortel, i Can Nogueta.

Les aigües de les fonts menors, s'utilitzaven per escaldar l'oli, és a dir, per poder-la treure dels esportins.

Les tafones, esteien formades d'una botiga per cada tafona. Amb una d'aquestes piques, el triador una vegada triada l'oli, la deixava anar a altres piques.

Es feien dues classes d'oli, la de biga que era la de primera qualitat i la de prensa, que venia a ser la de segona qualitat.

Aquestes piques, per regla general, eren lloses altes de sa pedrera de Son Net.

En temps dels nostros padrins, no existia el ciment, pel que s'havien de valer de la seva intel·ligència.

Ja que succeeix que, l'oli filtra allà on no filtra l'aigua, i entre les escletxes de pedra i pedra, s'hi afegia estopa i greix. Tot això, ben apretat a dedins l'escletxa i ben picadet, a les piques no li fugien ni una sola gota d'oli.

Obra dels nostros padrins.

Galatzó ens ha advertit que era era cosa de noltros, els racionals.

Fent oli a sa tafona de Son Balaguer.

Galatzó, té unes pedreres molt renombrades, de pedra calisa de color gris, amb lo qual gosam d'una meravella de l'art. Per exemple, dins la nostra església.

I així podem dir que l'anomenada pedra de Son Net, la podem trobar a l'església de Puigpunyent als seus deu arcs de mig punt laterals, a l'altar major i a l'arc carpanell rabaixat del cor.

La capella ionda iou construïda amb part de pedra. El picador de la pedra va ser un tal mestre Llorenç Torrens (pare), àlies Pití de Binissalem i les parets de la capella empedrades per mestre Vallori de Selva.

S'ha de dir, que n'hi ha de cases de Ciutat fetes amb la pedra de Son Net. Com son els portals i les finestres de la casa de la Mutua General de ireculladors.

Al carrer Font i Monteros, on hi havia abans el Sindicat, la portalada està feta amb la pedra gris de Son Net.

A l'església de Sant Sebastià (Plaça Madrid), l'escalonada i el fuste de l'altar és de pedra acolorida de Son Burguet, i la mesa ho és en pedra gris de Son Net.

A Via Alemanya, la Finca d'en Pere Salas és producte de la pedra de la pedrera de Son Cotoner d'Amunt amb un joc de columnes jòniques pulimentades i de pilastres.

I així un grapat d'exemples més.

ELECCIONS AL PARLAMENT

A Puigpunyent i Galilea, la campanya electoral no perturbà en gairebé res, els quefers quotidians dels veïnats. La mateixa, es va caracteritzar per la poca animació i pel poc ambient en que va ser viscuda.

Tan sols podem mencionar tres fets que, d'alguna manera o altra, donava a entendre el període electoral que s'esteïa vivint:

Per una part, els cartells propagandístics del PP i del PSOE que varen romandra aferrats a les façanes i arbres dels nostres carrers.

Per altra part, el passeig que va fer pel nostre poble un cotxe de propaganda del PSOE. Que, per cert, es va passejar pels nostres carrers aproximadament una setmana abans de que s'obris la campanya electoral.

* POCA ANIMACIO I MOLT POC AMBIENT A LA CAMPANYA ELECTORAL.

Així també, mencionar el míting que va donar el PSOE a la Casa de la Vila el Dissabte dia 10, i en el que participaren el regidor de Puigpunyent Josep Maria Pérez, en Joan Mesquida del C.E. de la F.S.B., i el diputat autonòmic Valentí Valenciano.

El 15 de Juny, tot ciutadà espanyol major de devuit anys va tenir dret a escollir als diputats que cadascú cregués que serien millors per representar-nos al Parlament Europeu d'Estrasbourg.

Mentre anava avançant la jornada de les votacions, s'anaven confirmant els temors dels nostres polítics ... l'alta abstenció.

Puigpunyent va ser un dels municipis de Mallorca on més es va votar, un 58 %.

Teníem Mesa única a S'Escola Pública, la qual esteïa formada per na Joana Ginard com a presidenta, i com a vocals na Magdalena Font i en Sebastià Font.

Galilea, al ser un poble de menys de 200 habitants, no va poder gaudir d'una mesa, pel que els habitants d'aquest nucli de població tingueren a disposició un autocar, a fi de poder davallar fins a Puigpunyent a votar.

A continuació, exposam un resum dels resultats de les votacions a Puigpunyent de

les primeres eleccions celebrades l'any 87 i de les que s'han acabades de celebrar :

NOM CANDIDATURA	vots 1987	vots 1989
P.P.	210	173
P.S.O.E.	237	159
A.E. Ruiz Mateos	---	27
P.S.M.	14	25
C.D.S.	84	22
Llista Verda	---	8
I.U.	4	7
C.i U.	5	4
Verts Ecologistes	---	4
Altres candidatures, vots en blanc i nuls	61	32
Nº total de votants	615	461
Nº d'electors del cens	801	795
Participació	76'8 %	58 %

El P.P. ha aconseguit, per primera vegada, situar-se com a partit més votat en aquestes eleccions europees, canviant la tendència de les passades eleccions (autonòmiques, generals i europees) en les que sempre havia ocupat el primer lloc el PSOE.

* PER PRIMERA VEGADA, DES DE LA TRANSICIO DEMOCRATICA, EL PARTIT POPULAR ES EL PARTIT MES VOTAT.

és aquesta una nota destacada que ens convida a la reflexió i obliga a l'anàlisi de la política de l'Agrupació Socialista dels darrers anys i de les expectatives del PP que sembla s'està organitzant al poble.

Ruiz Mateos, amb 27 vots, s'ha situat com a tercera opció política més votada.

* RUIZ MATEOS SE SITUA COM A TERCERA FORÇA POLITICA A NIVELL LOCAL, PER DAMUNT DEL PSM I CDS.

Una sorpresa tractan-se d'una Agrupació d'electors que com a mínim s'hauria de qualificar d'improvisada i poc clara.

EUROPEU JUNY ~ 1989

Un resultat que es pot interpretar de moltes maneres diferents, però que pot ser tengui relació amb la manca de serietat mostrada per molts de partits polítics a tots els nivells i amb la desconfiança que això genera en els electors i l'excepticisme sobre el funcionament democràtic al nostre país.

* LA PARTICIPACIO, LLEUGERAMENT SUPERIOR A LA MITJANA NACIONAL, MOLT BAIXA.

La participació del 58 %, encara que un poc superior a la mitjana nacional, és un reflexe evident de la poca expectació i del desinterès general que han caracteritzat aquestes eleccions.

El més destacat de la jornada va ser, sens dubte, la negativa de l'interventor Josep Maria Pérez al nou Director de la REVISTA GALATZO, perquè no fes fotos.

El fet es situa al damatí, quan Antoni Betti anava a cobrir una part de la jornada electoral per la REVISTA GALATZO, amb la idea de fer fotos en el moment de que alguns electors es disposassin a votar.

Amb el permís de la Mesa, ja es disposava a fer les fotos, quan en aquell mateix moment va retronar la veu del Senyor Pérez que, d'una manera ben poc democràtica, va donar a conèixer com a interventor la seva negativa perquè no es fessin les fotos.

* L'INTERVENTOR DEL P.S.O.E. SENYOR PEREZ IMPEDI QUE GALATZO OBTENGUES FOTOGRAFIES DINS EL LOCAL ELECTORAL.

Tot això, sense consultar ni tan sols als membres de la Mesa, i convidant al fotògraf a fer les fotos a defora.

Davant la pregunta del perquè de la negativa, Antoni va rebre un senzill " perquè jo no vull ".

Succeir tot aquest fet, sense que ningú de la Mesa, inclosa la presidenta, obrissin boca.

Tal vegada, pels aconeteixements tan inverosímils que havien acabat de succeir.

Davant tot això, Antoni i Na Xesca Ramon es decidiren per anar a parlar amb el secretari de S'Ajuntament, que no va fer més que confirmar el que ja es suposaven... " la presidenta de la mesa té la darrera paraula l'únic que pot fer el Senyor Pérez es que faci constar amb acta la seva protesta " (en cas de que s'haguessin fet les fotos).

A l'horabaixa, i davant la que se suposava la primera prohibició o inconvenient per la REVISTA GALATZO a l'hora d'informar als seus lectors, ens presentàrem el Consell de Redacció a S'Escola, a fi de tornar a demanar a la presidenta per fer fotos, sense voler fer cas a ningú més.

Així ho va fer Antoni Betti, en representació del Consell de Redacció, que de seguida va tornar a rebre la negativa del Senyor Pérez, el qual no deixava de dir ara, que el secretari havia dit que no es podien fer fotos.

El que era una total contradicció, en relació al que ens havia dit el damatí.

Davant aquesta situació, Na Joana Ginard, Presidenta de la Mesa, va donar la seva negativa a fer les fotos.

A partir d'aquest moment, ja no es va insistir més.

Davant aquests fets, la REVISTA GALATZO vol expressar la seva sorpresa i indignació pel que enten ha constituït una actuació impresentable del Senyor Pérez, tant en la forma com en el fons.

Aquesta crítica no es dirigeix de cap manera cap el PSOE, que compta amb tot el nostre respecte i consideració, sinó cap el seu representant.

L'actitud autoritària exhibida per l'interventor invadint les atribucions de la presidència de la Mesa, mostren ben a les clares un menyspreu del procediment electoral, màxima expressió del sistema democràtic.

Una actitud que no es pot excusar invocant la passivitat de la Mesa que,

coaccionada per l'agressivitat d'aquest senyor, acabà cedint a les seves pretensions.

Una actitud totalment incompatible amb la representació d'un partit que s'autoqualifica democràtic i progressista i del que, a més, el Senyor Pérez és el cap del Grup Municipal.

L'oposició a que la REVISTA GALATZO obtingués fotografies dins el Col·legi electoral només es pot interpretar com un atac directe a la llibertat d'expressió i una lesió greu del dret (i deure) d'informar que és patrimoni de tota publicació en un Estat de dret com és el nostre.

No es poden eludir aquestes responsabilitats amb arguments legalistes, sinó que són els arguments morals o ètics els que s'han de tenir en compte.

Foto de defora.

La realització d'unes fotografies per part d'un representant de Galatzó (del seu Consell de Redacció) dins el local electoral, no pertorba en absolut el ritme de les votacions ni desvirtua el més mínim la puresa del procés electoral.

Per tant, qui representa una opció política democràtica hauria de tenir la disposició d'afavorir la llibertat d'acció dels informadors.

Una llibertat inherent a totes les publicacions, de la més gran a la més humil, i que hem vist malmenada precisament per qui representava, al nostre parèixer malament, un partit que defensa dins els seus programes les llibertats democràtiques.

Volem que quedi constància de la nostra protesta amb l'esperança de que fets com aquest no es repeteixin, i amb la seguretat de que un vertader socialista, i més encara, un vertader demòcrata s'ha de mostrar solidari amb la nostra postura.

En quan als resultats electorals, ja dins l'àmbit nacional, cal mencionar breument, alguna anotació:

— La manca d'interès dels espanyols quan es tracta del futur europeu, traduït en un gran abstencionisme electoral.

— Els mitings de tots els partits polítics es varen caracteritzar pels insults, tots dignes de cantines barates, i en xerrades de la situació actual espanyola (tot i tenint en compte que es tractaven d'eleccions per Europa).

— L'abundància d'alternatives verdes que no han aconseguit ni un sol parlamentari, tal vegada si s'haguessin unit algunes d'elles, segurament haguessin obtingut un resultat molt més positiu.

— L'abundància de cartells electorals només anunciant " vota a fulanito " com si d'un producte de consum es tractàs.

Com els llevaran ara ?.

A Ciutat, utilitzen tones d'aigua per desferrar-los.

— La intel·ligent idea dels estudiants de Biològiques, convertint-se en el partit B.A.C.T.E.R.I.A. només per aprofitar els espais de propaganda gratuïta i informar de la seva trista situació.

— Els dos escons de Ruiz Mateos, amb comentaris per a tots els gusts. (Carrillo, encara ets a Espanya ?).

Joventut, una esperança

Cada dia, de tota la vida, totes les meves hores professionals han estat dedicades a la joventut.

Crec conèixer-los riolers, deprimits, responsables, "pasotas" com es diu ara, cridaines, conservadors... i un llarg etc. de qualificatius que tots són veritats i mentides, al mateix temps.

De joves i de majors n'hi ha de tot tipus i caràcters, malgrat hi ha dins el jovent un denominador comú i és la seva experiència nova, sense estrenar, que els porta a conclusions no sempre coherents.

Voldria destacar avui, aquí, qualque una de les seves antinòmies i contradiccions que, a vegades, manifesten en la seva conducta i formes de pensar.

Són idealistes, utòpics, perfeccionistes, des dels seus plantatjements; perererosos, indolents, apàtics a l'hora del compromís.

També són innovadors, voluntaristes, amics del canvi: tímids, reservats, inconseqüents, quan han de mostrar cara.

Un dia ho donen tot per una causa qualsevol, i la decepció del sendemà matí, els deixa fets uns pellingots que no serveixen per res.

Estar cada dia amb ells és una aventura arriscada que val la pena viure, per a compartir, escoltar, reviure amb ells situacions, actituds i postures

plenes d'humanitat i de vida.

Es la joventut l'etapa de les grans contradiccions; són carinyosos i cruels; són dolços i aspres a la vegada; són generosos i raquítics al mateix temps.

La contradicció de la guerra i la pau els obsesiona; la igualtat i la llibertat són bens apreciats fins a donar-hi la vida, quan, en altres ocasions, les seves teories les imposen amb tanta força i violència que ni les dictadures més fortes ho suportarien formalment.

Per això, i a causa dels entorns socials que avui enrevolten la joventut, i la fan una víctima social, hem de patir les plagues de la delinqüència juvenil, la pesta de la droga, dels rebrotos de terrorisme, de l'agressivitat sexual, de les violacions i erotisme, del fracàs escolar i dels massa freqüents suïcidis juvenils.

Malgrat tota aquesta taca negra que afecta a la joventut de l'any 2000, crec en la seva generositat, en el seu entusiasme, en la seva sinceritat.

Esper d'aquesta generació la construcció d'un món nou, sense fam i sense guerres; que s'acabaràn les penes de camps de concentració i treballs forçats, per ideologies o fanatismes.

Esper un món millor per a una humanitat millor.

P. Barceló Barceló

GALILEA

SES TIMBES

SES TIMBES vos saluda de bell nou ja dins la temporada estiuenca d'un any que es presenta molt i molt calorós.

- Temps enrera es va dir que s'instal·larien una gran quantitat de telèfons. SES TIMBES sap que això no ha estat així i tan sols se n'han instal·lat uns pocs sense cap tipus de criteri. SES TIMBES pensa que aquests telèfons s'han instal·lat per interessos, ja que els que podien fer cuc d'orella malalt a n'els de la Telefònica ja el tenen, i no tots, com en un principi esteia previst.

- Una altra vegada hem tornat a tenir carreres de cotxes, que com ja és costum ens han deixat tota la seva porqueria i ens han maltractat les nostres propietats (reixes, parets, plantes). Per SES TIMBES això ja és vergonyós, però més vergonyós i per damunt de tot perillós són totes les pràctiques que es solen fer una setmana abans a les nostres carreteres, ja que aquestes, suposen un important perill tant pel vianant com pel conductor quotidià.

- SES TIMBES torna a sentir música, la música que sovint ens interpreten tots els " motorinos " que circulen amb el seu estrepitós tub d'escap pels nostres carrers.

- SES TIMBES creu que comença a fer falta la presència d'un municipal al nostre poble. Ja sigui, per exemple, per solucionar els problemes derivats dels dos punts anteriors i al mateix temps, perquè la gent es trobi protegida davant els fets citats i ningú vulgui auto-defensar-se amb cans, crits, i demés.

- SES TIMBES ja en té els nassos ben plens de veure un SEAT 600 al entreforc del camí cap es Capdellà i es Rafal, el qual ja dur per allà un parell de mesos. SES TIMBES creu que si l'han abandonat, el seu expropietari s'hauria de posar en contacte amb l'entitat que calgui perquè el recollisqui, i en cas de no fer-ho, esperam que les autoritats se n'encarreguin.

Aaahh !!!, no hi havíem pensat, el 600 ja no està a l'entreforc, el vespre de les carreres va partir pel camí de Can Carles i ara, el tenim situat dues mergades més avall de la carretera.

- SES TIMBES després de llarg temps ja no es tendrà que passejar de vespre amb una llanterna pels carrers del nostre poble, ja que els infants no passaran gens de pena a l'hora de tornar de casa, tot gràcies a unes marevelloses i boniques faroles, que a la fi donen la claror necessària per poder circular.

- SES TIMBES ja no es caurà per la vorera del Carrer Major, ja que ara, hi ha una paret que ens protegeix de les possibles caigudes. A més, de donar les gràcies per la neteja d'herbes que s'ha fet a les voreres dels camins.

- SES TIMBES desitja el millor per la trentena d'infants i pels seus monitors, que varen estar del 19 al 23 de juliol a l'Azinada de Cala Murta on creim se banyaren ben banyat el nas.

- Els nostres confidents ens han dit que el Grup Xingonera ja ha posat en marxa els assajos de l'obra que volen posar en escena per les Festes, ... també ens varen donar el títol de l'obra, " Don Ventura veranea ".

- SES TIMBES, si no hi ha res de nou aquest mes, començarà a cobrar la subscripció als lectors de la REVISTA GALATZO per l'any que vé. Tota persona interessada en voler-se subscriure a la Revista o tenguí qualsevol tipus de problema, s'ha de dirigir a n'en Joan Martorell Poma, Terra Alta (Es Rafal).

- SES TIMBES estrena nou director. Donada la baixa d'en Biel Frau, fou elegit Antoni Betti per abrumadora majoria per l'equip de col·laboradors de la REVISTA GALATZO.

Des d'aquí voldríem aprofitar per donar l'enhorabona al nou Director, i ànims pels problemes que haurà de fer front, entre ells, els de l'elaboració urgent d'uns Estatuts per la Revista, i a la que segur també, haurà de donar una nova personalitat

- SES TIMBES va conèixer dues cares noves, les d'en Raul i Na Leticia que el 16 de Juny es varen casar a la nostra església.

També varem poder veure el 17 de Juny, la 1ª Comunió de Na Begonya del Rio Pujol, i el bateig de Na Laura Ortega Ginard, filla d'en Julià i de Na Margalida.

El 25 de Juny, també va ser batiat en Marc Pont Morey, fill d'en Guillem i de N'Anita.

Bar Parroquial

ESPECIALIDAD EN PLATOS COMBINADOS
Y TAPAS VARIADAS

PLAZA FIO XII

TEL. 61 41 92

GALATZA

DE SA MUSICA DE BANDA (II)

Més d'un centenar de músics, més d'un centenar de promeses musicals varen actuar s'altre dia, concretament dia 18 de Juny, en un concert extraordinàriament especial a S'Auditorium.

Un concert a càrrec de músics de diferents bandes musicals de Mallorca i amb una edat que anava de 10 a 20 anys.

Una iniciativa de sa Federació Balear de Bandes de Música i Associacions Musicals amb suport de sa Conselleria de Cultura.

Una bona iniciativa de sa Federació per tant allò que suposa : una banda molt numerosa, una banda jove, una banda federal que implica que es millors músics de cada banda puguin mostrar ses seves habilitats en una organització superior, una banda que servirà d'estímul a tots es joves dins es seu futur, una banda que assegura sa continuïtat i existència de ses altres petites bandes.

Una forta enhorabona, per tant a sa Conselleria, a sa Federació i a n'es director d'aquesta formació Pascual V. Martínez.

ERNEST FUSTER.

NOTES DE SOCIETAT

* En Joan Martorell Bauçà (S'hort des Bosc) va morir el dia 1-6-89 a l'edat de 79 anys.

Al cel sia.

* El matrimoni Joan Ribas Betti i na Margalida Oliver Mas, tingueren una nineta que va pesar al néixer 4'100 Kg, de nom és Maria.

Enhorabona.

* El passat 18 de Juny, fou ordenat diac a la Capella del Seminari de Barcelona, el nostre company Bernat Martorell.

Des d'aquí, l'enhorabona.

D'ençà de l'any passat, la Biblioteca Municipal ha incrementat el seu dipòsit amb una bona quantitat de títols, sobretot, de Literatura; tant castellana (incorporació d'algunes de les darreres novetats) com catalana (literatura juvenil i novel·la negra especialment).

A més, d'aquí a poc temps comptarà amb una obra molt important per a les consultes escolars i de tot tipus :

la Gran Enciclopèdia Catalana.

Ja sabeu que disposau d'un sistema de préstec que us permet treure el llibre del local per tal de facilitar-vos en la lectura.

Catalina Pont.

HORARIS

AJUNTAMENT : Dilluns-Dissabtes, 8'30-13'30

BATLLE : Dissabtes, de 9'00 a 13'30 hores.

NOTARI : Dimecres, a les 9'30 hores.

ARQUITECTE : Divendres a les 11'00 hores i Dissabtes a les 12'00 hores.

JUTGE : Dissabtes, a les 9'00 hores.

METGE : Dijous de 11 a 12 h. Resta dels dies, de 10 a 11 hores

PRACTICANT : Divendres, a les 8'30 hores, i el resta de dies a partir de les 10'00 h.

ESGLÉSIA : Dissabte, a les 20'00 h.

Diumenge, 11'30 h i a les 20'00 h.

APOTECARIA : 10-14 h. Dimecres 16-18'30 h.

CAMARA AGRARIA : Dimecres, 12 - 14'30 h.

CORREUS : De les 8 a les 9 h.

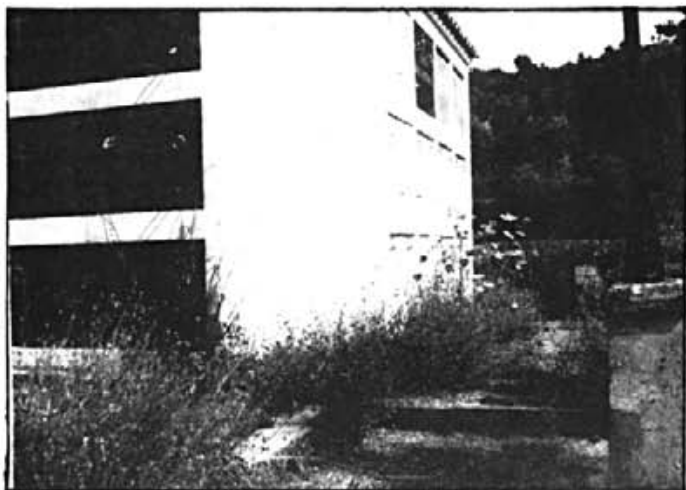
BANC : Dilluns-Divendres, de 8'30 - 14'15 h.

BIBLIOTECA : Dilluns-Dijous, de 17-20 h.
Dissabtes, de 9 - 13 h.

ASSISTENTA SOCIAL : Dimecres a Dimecres, de les 9 fins les 13 hores.

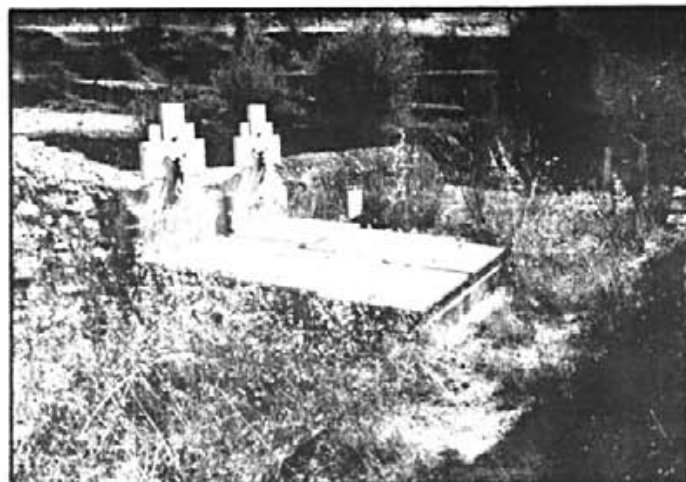
SENSE TITOL

Ma trobava un bon damati assegut tranquilament (entre el renou i el tabac quotidià de la gent) a un lloc estratègic del Cafè, llegint la secció fixa de *L'Encletxa* del meu bon amic Antoni Serra ..... quan de sobte, em varen cridar l'atenció els crits d'un client que no deixava de donar a conèixer la seva indignació pel que ell suposava, la vergonya del poble .... el nostre cementeri municipal.

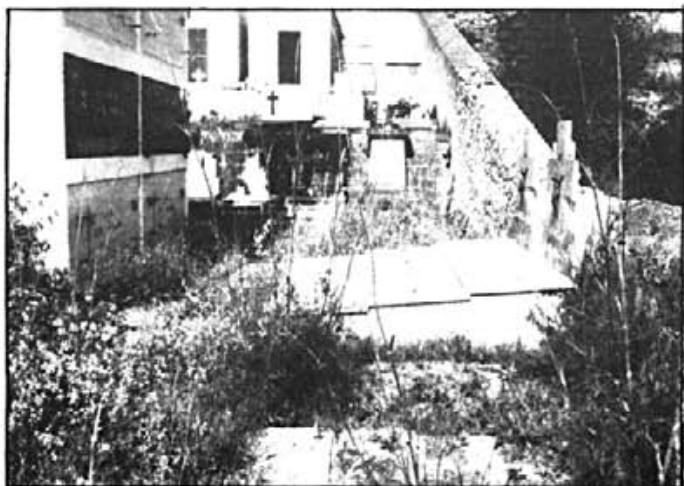
Des d'aquell mateix moment, me n'en vaig adonar que en les paraules d'aquell home no n'hi havia ninguna d'exageració.

I jo també..... vaig estar empagueït, de jo, del poble, i a la vegada em vaig sentir culpable, potser, per quedar-me mans aplegades al no denunciar-ho.

..... I estic desesperat, davant les evidències ni he sabut quin títol posar-li a l'article, ni com el tenia que fer per no repetir tantes de vegades que això està molt malament i que S'Ajuntament s'hauria de preocupar per fer l'herba.....

Per això mateix, aquest crec és un dels moments per recordar aquell dit que diu que, una imatge val més que mil paraules.

Així idò, vos deix a voltros mateixos que feceu el comentari de l'article.

Antoni Betti.

GRATANT DINS LA NOSTRA HISTÒRIA

La presentació en el Saló d'Actes del nostre Ajuntament, el passat 21 d'Abril, d'una rajola ceràmica de record i agraïment cap a mestre Miquel Florit de Sa Teulera (batlle de Puigpunyent del 26 de Juliol al 22 de Novembre de 1936) em va dur a la memòria les moltes qualitats d'aquest home bo, nascut a Sineu l'any 1900, que va viure fent el bé. Posteriorment he anat revivint molts moments i experiències que des d'el primer dia que el vaig conèixer vaig compartir amb ell, ja que sintonitzavem amb molts de gusts i aficions, malgrat els quasibé 20 anys que ens separaven.

Pot ser per no tenir fills, em tenia com a fill seu i certament fou per a mi com un segon pare i sempre mostraré cap a ell la meva gratitud pels seus consells i per poder aprendre al seu costat de les nombroses experiències enriquidores que havia viscut.

En el que més coincidíem era en la nostra afició en practicar esports, en especial el futbol, fer excursions i, sobretot quan era infant, escoltar-lo contant els records dels seus anys de navegació.

Era alegre, li agradava la broma sana, sabia contar coverbos en el moment adequat i disfrutava cantant amb acompanyament de la seva guitarra. Era de la festa, però no necessitava gastar en begudes ni en coses superflues.

Esportista nat, era fort com una roca. Mai es queixava de cansament. Havia estat jugador de l'Alfonso XII, avui Real Mallorca. Jugava amb força, però sense violència. Sabia jugar. Per a nosaltres era el millor. Ell fou el promotor del camp de futbol d'Es Joncar. Alguns capvespres cada setmana, en acabar la feina i fins que es feia de nit, bastants joves de Puigpunyent dirigits per mestre Miquel, treballaven tallant joncs, figueres vives i seques, arrebasant pedres i movent terra, fins a aconseguir deixar el camp en condicions de poder jugar contra els de Galilea i d'altres equips.

També existia la temporada de les excursions, Santa Ponsa, Panguera (aleshores Palmira), Estellencs, Banyalbufar,.... En Pep Morey Bauçà em contà que, pels anys 1933-35, anaren d'excursió a Estellencs i a sortida de Sol, després d'assistir a missa primera a Estellencs, en lloc de baixar a prendre un bany a la mar, els va parèixer que encara era molt prest i partiren cap a Andratx, i d'Andratx a s'Arracó per seguir fins al Port d'Andratx, Camp de Mar i agafar una dracera fins a la possessió de Son Claret del terme d'Es Capdellà, per a continuar cap a Galilea i Puigpunyent. Arribaren a temps per rentar-se i canviar-se de roba i anar a la processó del Corpus Crhisti. Pareix que a la processó només hi anà mestre Miquel ja que els altres se colgaren rebentats. Només una persona molt forta podria haver fet això.

Fa uns cinquanta-vuit anys em contà que, navegant amb un veler carregat de guano (excrements d'aus marines), tornava a Espanya procedent d'America del Sur. De nit i en alta mar destriaren un vaixell de recreu que anava a la deriva. El capità del veler manà a alguns dels seus mariners que es preparassin i es repartissin a babor i estribor per saltar sobre l'altre vaixell si els envestia i també amb l'intenció d'aturar-lo i assabentar-se del que succeïa. Tengueren tan mala sort que l'altre vaixell s'acostà massa, fregà el veler i els obrí una via d'aigua. Alguns mariners saltaren al vaixell, on es celebrava una festa i molta gent anava borratxa. Maniobraren i donaren la volta per anar a recollir els ocupants del veler que ja s'estava enfonsant. Quan el rescat havia acabat i es despedien del veler que era engolit per la mar, mestre Miquel recordà que hi havia quedat un negret que s'havia camuflat com a polissó. Ho va dir al capità i es llançà a la mar. Arribà al veler i trobà al polissó adormit dins el camarot. El despertà i el s'en va

dur al vaixell salvant-lo. Aquest fet demostra sens dubte el seu bon cor.

Un costum que tenia, quan anàvem d'excursió a vorera de mar, era que quan arribàvem es bevia un tassó gran d'aigua de mar, perquè deia que era una cosa molt sana.

Essent mestre Miquel el "españolé" del vaixell "Ciudad de Ibiza" que cobria la línia Palma-València, per motius de feina vaig haver de fer aquest trajecte en dues ocasions. Com que en aquells anys els torts volaven baixos, havia d'agafar el billet de coberta. Però a la nit, mestre Miquel em dugué al seu camarot - que compartia amb el fuster del vaixell - i em deixà la seva llitera i, malgrat la meua oposició, m'obligà a acceptar-la. Em tractà com a un fill, demostrant-me la seva gran bondat.

Mestre Miquel amb la seva esposa

Com a treballador rendia com dos o tres, sense mostrar-se mai cansat. Quan havia de coure les teules, ell tot sol donava llenya al forn totes les hores que fossin necessàries. Es clar que també menjava com dues persones. Record perfectament quan menjava sopes mallorquines dins una escudella andritxola molt grossa, ben plena de sopes amb dos ous a damunt i al costat moltes llesques de pa; cosa rara menjar pa amb pa, però ell ho feia. La mestressa, madó Remedios

m'ha dit que cada dia comprava un pa de dos quilos a Can Jordi.

En Biel d'Hortalutx s'en recorda que durant les nits d'hivern dins la cuina d'Hortalutx, mestre Miquel els donava classe, a ell i als de S'Hort d'es Bosc.

Li encantaven els animals. A la caseta de Sa Teulera un any va tenir 80 canaris, un ca, un moix, tres cabres, gallines i un gall de baralla que ell mateix entrenava, però que mai vaig veure competir.

La seva esposa, Remedios, l'adorava cosa normal en una persona d'aquestes qualitats.

Així era mestre Miquel de Sa Teulera, un home de bon cor, treballador incansable, gran esportista, cristià autèntic que només cercava fer bé. Que Deu el tengui a la Glòria.

Va caure malalt i anava perdent la vista. No podia acceptar quedar-se cec; sabia que l'operació era molt delicada però em va dir: "M'estim més córrer el risc, provar sort". En canvi la seva esposa em comentà: "M'estim més tenir-lo cec que perdre'l per a sempre". Quan tornà de Barcelona, renuncià pels metges, jo procurava visitar-lo assiduament. Un horabaixa el vaig trobar molt greu. Els familiars em digueren que no em preocupàs, que l'endemà jo havia d'anar a treballar. Aquella nit, 4 de desembre de 1959, morí als 59 anys.

Moltes persones de Puigpunyent assistírem a l'enterrament, volguent mostrar amb la nostra presència que el poble estava agraït a mestre Miquel. En el condol, el capità del vaixell "Ciudad de Ibiza" Josep Albertí Palmer, digué a la viuda que ell havia conegut molts mariners, però cap com mestre Miquel.

A l'acta del Ple de l'Ajuntament de Puigpunyent de data 4 de desembre de 1959 consta: "Enterada la Corporacion Municipal haber fallecido en el dia de hoy D. Miquel Florit, alcalde que fue de este Ayuntamiento, se acuerda por unanimidad comunicar el sentimiento de esta Corporacion a su viuda y que quede en acta tal acuerdo".

Onofre Martorell "Teuler".

Vida escolar

PETIT RECOMPTE A FINAL DE CURS.

Ara, asseguda, aquí, a l'Escola, quan ja no es senten les rialles, els crits i de vegades els plors dels al·lots, perquè ja a començat per a ells, el tant desitjat, temps de vacances, des d'un silenci, sols interromput per la truita dels gorrons, amos i senyors de tot l'edifici i per el vol molest de les inevitables mosques de l'estiu, ara, dic, és el moment de tranquil·litat que ens permet fer una reflexió sobre tot el que ha significat l'any escolar.

Reflexió aquesta, que ens dur a repassar totes les questions, des de les més casolanes a les més transcendents, de les més agradables a les més polèmiques.

La memòria, màquina ràpida, ens presenta aconteximents de tot tipus, seria llarguissim reproduir-los. Cal, idò, fer una selecció, arbitrària, naturalment, però és que el punt de vista personal sempre és una mica tendencios inarbitrari, què hi podem fer !.

En primer lloc, parlaré de la part física de l'Escola o sia l'Edifici. Ferà ara dos anys que d'unes reunions tenses entre l'Ajuntament, l'A.P.A. i l'Escola es va plantejar la necessitat de reestructurar i netejar l'Escola (parets, sostils, teulades ....).

L'Ajuntament va fer un projecte ben acollit per les altres dues parts, i després de negociacions amb el MEC per aconseguir el suport econòmic (part de les despeses), entre l'estiu del 87 i el del 88 ens han reformat l'Escola de tal manera, que a hores d'ara, disposem d'una nova aula, d'uns banys interiors a les dues plantes, i d'unes aules arreglades que motiven tan a professors com a alumnes a fer feina.

Per altra banda la calefacció elèctrica, que tant d'esforços va exigir a l'anterior direcció i APA ha funcionat convenientment durant tot l'hivern.

I és així, que en aquests moments disposem d'un edifici digne, si més no manco.

Un altre punt que crec important és que d'ençà aquest curs som UNA ESCOLA MALLORQUINA, el que significa fer un ensenyament arrelat al medi i l'entorn i que la nostra llengua sia l'eina de treball a tots els nivells.

Hi va haver famílies que no estaren d'acord amb aquesta opció, per lo que el MEC, afortunadament, ens va obrir una nova aula, aportant un nou mestre per poder així desenvolupar les dues possibilitats; és a dir la nova (la mallorquina) i la ja existent.

Les activitats extraescolars, ja fa dos cursos que funcionen, gràcies a la subvenció de l'Ajuntament, amb tallers de plàstica, dinàmica, música i teatre.

El fi de curs ha estat obsequiat amb una mostra del bon fer en cada una de les vessants :

Exposició de plàstica, petit concert coral, i la sorprenent exhibició de gimnàstica rítmica, actes, tots ells, molt aplaudits per a tots però que no ens fan oblidar que el més important és la feina que fan a cada sessió monitors i alumnes.

La Setmana del Llibre, un altre cop enguany, va resultar molt profitosa i divertida per a tots, ja que l'excursió, les titelles, els contes, reforçaren les feines fetes pels alumnes i tractaren d'apropar-nos més a aquest món meravallós del llibre.

Un altre aspecte extraescolar i complementari va ser el viatge d'estudis, que com és costum, feren els alumnes de sisè, setè i vuitè, acompanyats per dos mestres.

Les despeses del viatge es cobriren gràcies a l'activitat de les mares (que amb coques, begudes, i feina eren presents a totes les festes), a les rifes, als " bocatas ", a les subvencions .... i en definitiva a la col·laboració de tot el poble.

Des d'aquí i en nom de tots els implicats : GRACIES.

La generositat de les famílies del viatge d'estudis, que cediren els doblers sobrants a l'Escola i una altra vegada la col·laboració de l'APA, feren possible que amb una petita aportació personal es duqués a terme un campament (il·lusió de petits i grans) de dos dies de durada al " Camping " Platja Blava " de Can Picafort.

Decantats moscards, encarnissats botxins de la vetllada, i altres petites incidències, l'estada va resultar un èxit de convivència i diversió.

Però l'Escola és, principalment, un centre per la formació i educació acadèmica dels alumnes i la seva tasca s'ha de desenvolupar amb normalitat. Tan sols ressenyar que del deu alumnes de vuitè, set ja tenen el passaport cap a futurs estudis o bé a una feina honesta.

D'ells i de la Societat dependrà el seu destí, que tots desitjam sia el millor possible.

Finalment, i després de revisar tots aquests aspectes, em vé al cap la reflexió que ens feren els alumnes de tercer i quart Curs amb l'obra "La gran pastanaga": NO HI HA RES IMPOSSIBLE QUAN ELS HOMES TREBALLEN JUNTS.

D'aquí que la col·laboració de tots els implicats és una necessitat, i força de que disposam per a fer una escola educativa, útil, creativa i agradable pels nostres infants.

Conxa González (Directora del Col·legi Públic de Puigpunyent).

FESTA FI DE CURS.

El Dissabte 17 de Juny, fou un dia molt assenyalat per cada un dels alumnes de S'Escola. Era el dia de la seva Festa. La Festa de fi de Curs.

Aquests, i més tard una dotzena més d'alumnes i pares, intentaren treure la gran pastanaga. Al final, va resultar que atravessava el globus terraquí de cap a cap.

Un Dos Tres .... i que no li passi res. Unes especials açafates, unes molt vives "tacanyones" i una simpàtica Mayra, posaren a prova als concursants ... els pares.

Les nines de Na Trina Balaguer demostraren estar en molt bona forma, gràcies a la gimnàsia rítmica. La prova d'això, és que tingueren que repetir número.

ESPORTS

FUTBOL

Una vegada acabada la temporada, la podrien resumir de la següent manera:

PRIMER. - Amb el que es fa referència, exclusivament amb la competició.

En quan al lloc ocupat finalment (entre els dotze primers) es pot considerar normal i ho, ja que s'ha aconseguit salvar la categoria.

D'aquesta manera, s'ha cobert el principal objectiu del Club.

Pel que al joc es refereix, en general no ha estat bo, si bé, en alguns partits jugats dins el nostre camp, no s'ha arribat a veure un gran futbol però si una gran entrega i qualque altra golejada.

Essent la més espectacular, la donada al Calvia amb un vuit a zero, - al darrer partit jugat a la nostra localitat.

Als desplaçaments, s'ha estat molt dolent, essent el més destacat, l'empat en front del Rotlet, que llavors arribaria a esser el campió i l'única victòria que es va aconseguir en front del Lloseta, amb un zero a quatre.

SEGON. - Els diferents temes que engloben tota una temporada.

Hi ha que començar pels entrenaments. Aquests, en principi, foren bons degut a la gran assistència dels jugadors, però a mesura que anava avançant - el campionat no es va seguir amb la mateixa tònica y alguns dinars, tan

sols assistien tres o quatre jugadors, mentre que el dijous, ho feien set o vuit.

Aixo, com és natural, va restar molts d'anims del que participavem als entrenaments i sobre tot del entrenador. (Hi ha - que dir que, normalment, es posaven les excuses - pertinents a l'hora de no poder assistir).

En quant a les lesions aquestes han estat moltes i n'hi ha hagudes de greus, havent fins i tot jugadors que han hagut d'estar un parell de setmanes inactius.

També hi ha que ofegir la poca responsabilitat de alguns jugadors que, - en plena temporada, varen deixar l'equip. Altres, ho varen fer per motius personals, durant algun temps. Aixo, va influir en la marxa de l'equip, - ja que aquests baixes, es varen notar tant als partits com als entrenaments.

Finalment, destacar - també com a punt negatiu per l'equip l'estat de - nirvis de que varen fer constància alguns jugadors i que anaven des de crits i renyades entre els propis companys d'equip, a les males maneres amb els equips contraris, - així com protestes als àrbitres i que donaven, com a conseqüència, les corresponents tarjetes.

Aquestes, ja fossin - per la seva quantia o pel fet mateix de deixar a - qualque jugador sense poder jugar algun partit, en res varen afavorir la

marxa de l'equip.

- Potser s'hagin de treure conclusions de que per aquests mateixes circumstancies, no es jugava bé -.

El passat mes de Juny va tenir lloc una reunió entre els jugadors de futbol, entrenador i delegat, per plantejar les línies generals a seguir per a la pròxima temporada.

Un dels temes que es varen discutir, va ser el suggerit per l'entrenador Tolo Morey, que per seguir entrenant va demanar una quantitat de doblers.

En principi, la majoria dels jugadors, digueren

que ells mateixos aportarien, mensualment, una quantitat per a tal fi. Emperò, uns dies després varen comunicar-me que - habien arribat a la conclusió, de que no era aquesta una bona fórmula ja que podria portar dificultats, mentre que el Club, evindentment, no es pot fer càrrec d'aixo pel fet de que, el presupost no cobreix tal assignació.

Així que de moment, s'està a l'espectativa de qui serà el nou entrenador per a la propera temporada.

TOLO MOREY

NOTA DEL REDACTOR:

Amb referència al tema d'entrenar a l'equip de futbol, voldria aclarir la postura agafada

ESPORTS

de voler "Cobrar doblers".

Fa tres o quatre anys N' Alejandro Adrover i en Pere Martorell, em varen demanar si volia entrenar l'equip. Vaig contestar que no, perquè entrenava a un parell d'equips de bàsquet i me ocupaven -- moltes hores. Ells, varen insistir ja que no trobaven a ningú; jo, com a favor personal i per amistat amb els jugadors, vaig dir que si a la preparació de la pretemporada i a entrenar els dijous.

Malgrat això, aquesta temporada em vaig comprometre a entrenar els dimarts i els dijous, fer les alineacions i a anar als partits que pogués.

La postura pressa ve, com a conseqüència, de que si jo em vaig comprometre a complir amb les meves obligacions, també ho devia fer els propis jugadors, malgrat fos tan -- sol per ètica cap a la -- meva persona, que les estava fent un favor.

Emperò, durant pràcticament tota la temporada no ha estat així i l'únic que pareixia tenir "obligació" d'assistir als entrenaments era jo.

D'aquí la meua decisió de que si em comprometo a complir "una sèrie d'obligacions" durant unes hores, aquestes se me paguin.

SOCIETAT DE CAÇADORS

Del 7-6-89 fins al 18-6-89, les persones interessades en la caça, han pogut omplir i signar els documents per a la temporada 1989 - 90. Ho feren un total de 63 socis.

(A partir d'ara, alerta a on apunteu).

"casa diana"

MERCERIA REGALS
CERÀMIQUES BRODATS
JERSEIS FETS A MA

C/. Major, 48
PUIGPUNYENT
Teléf. 61 44 56

supermercat GALATZÓ

CARNICERIA, CHARCUTARIA i MERCERIA
Tel: 614315. Servici a domicili

Cristalleria

La Mallorquina.

Miralls, tancament de galeries i banyeres.
Vidres en general.

Encàrregos a Pep d'es Forn.

Miguel Santandreu, 38 - T 46 97 86 - 07006 - PALMA DE MALLORCA

TALLERS

J. B. JAUME

XAPA I PINTURA

C. General Riera, 138 - Tel. 20 66 17 07070 PALMA

FONTANERIA Y CERRAJERIA

GOMIS

ANTONIO GOMIS CALDENTEY

Ctra. Nova de Estellenchs, 16

PUIGPUNYENT

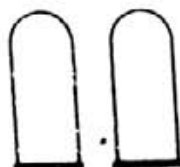
BAR RESTAURANT

PLA DE SA SINIA

Servets de:

**NOCES • COMUNIONS
FESTES • CUINA TIPICA**

CARRETERA DE PUIGPUNYENT - Km. 14 TELÉFONO 61 40 57

CAFETERIA-RESTAURANT
ES PONT

C/. Sa Travesia, 2 - T. 61 40 31
PUIGPUNYENT

PANADERIA PASTISSERIA

VIDAL

David Palacios

• •
**ELABORACIÓ
PRÒPIA**

SERVEI A: CALVIA I STA. PONSA

PUIGPUNYENT C. Travesia n.º 26 Tel. 61 42 05

**Ses
Coteries**

C/. Major